

sagde — det staar Spalte 60 i Tidenden —, at vi ved, „at vi ikke vil have Mulighed, Magt, Betingelser eller Ret til at kunne kræve de socialdemokratiske Krav gennemført i den Udstrækning, vi har Krav paa den Dag, et Flertal staar bag ved os“. Selvfølgelig. Der er ingen Uoverensstemmelser, ingenting at forundre sig over. Naar vi ikke har det fulde Flertal, saa gennemfører vi den demokratiske Politik, om hvilken der da forhaabentlig kan skaffes et Flertal, og ud fra den vokser Socialismen. Ved næste Valg eller næste Valg igen, hvornaar det nu maatte blive, faar vi det Flertal, som muliggør Gennemførelsen af socialdemokratiske Anskuelser. Det er saa lige ud ad Landevejen, at der virkelig ingen Grund er for andre Partier til at opholde sig synderligt derover og være bekymret paa vore Vegne. Vi har ingen Brug for denne Bekymring. De kan roligt overlade det til os, vi er baade gamle og modne nok til at klare de Sager, der angaar vort Parti. Kun hvad der angaar Offentligheden, staar vi til Regnskab og Ansvar for, og vi gør det maaske i fuldt saa høj Grad, som de nuværende Magthavere gør det.

Den højtærede Statsminister har ligesom Venstres Ordfører talt om Landmandsbankkatastrofen og om Erklæringen af 9. Juli. Venstres ærede Ordfører sagde, at der var selvfølgelig ingen, som troede, at Statsministeren havde tænkt noget ondt eller tænkt at fremme visse Interesser, politiske eller andre, ved hin Nat at gaa med til denne Erklæringens Udstedelse. Og den højtærede Statsminister vedstod Erklæringen; han sagde, at han tog sit Ansvar, og det lyder jo mandigt. Men Konsekvensen af at tage Ansvaret er, at den højtærede Statsminister følger Handelsministeren, som har maattet pakke sammen. Denne Konsekvens tager Venstre imidlertid ikke.

Naar den højtærede Ordfører for Venstre mener, at ingen Mennesker tror noget som helst ondt om denne Ting, vil jeg dog endnu en Gang henvisse til den konservative Landstingsmand Schovelin, som talte i Aftes — det er saa friskt, at jeg ikke synes, det kan være uden Betydning. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier af hans Tale, som har en vis Interesse. De lyder saaledes: „Neergaard stod mandelig frem og sagde: „Jeg

tager Ansvaret“, men hvor er det uendelig ligeegyldigt, naar han ikke vil tage *Konsekvensen* af sit Ansvar. Man kan altsaa godt udstede vildledende Erklæringer, naar man blot ikke har personlig Fordel deraf. Men man maa huske paa, siger den kære I. A. Hansen, at det skete i en sen Nattetime. — — — — Det konservative Folkeparti maa tage Afstand fra en saadan Handlemaade som den, der den 9. Juli blev præsteret af Landets Statsminister.“

Nu ved jeg ikke, med hvor lidt eller hvor megen Ret den ærede Landstingsmand taler paa det konservative Folkepartis Vegne — i alt Fald er der sket en kendelig Ændring i det konservative Folkepartis Optræden i de Nattetimer, hvor den Landstingsmand har staaet og gjort Partigerning i 2den og 9de Kreds. Men til Belysning af Opfattelserne er disse Ord dog ikke helt uden Betydning.

Med Hensyn til Sandhedsmomentet fik vi nylig af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen en Erklæring, som formodentlig klarede den Side af Sagen. Jeg maa formode, at „Kristeligt Dagblad“ er beroliget, og at navnlig troende Rigsdagsmænd nu har ordnet sig med deres Samvittighed. Jeg maa tilstaa, jeg forstod ikke et Ord af den Erklæring, det ærede Medlem oplæste, men det er mig ogsaa ganske ligeegyldigt.

Medens jeg er ved den ærede Ordfører for Venstre, vil jeg gøre opmærksom paa, at der var en Ting, han glemte at svare paa; det er selvfølgelig en Forglemmelse. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes det forholder sig med den Tale, det ærede Medlem Hr. Ulrich har holdt, hvilken Tale „Aalborg Amtstidende“ har gjort helt til Sludder og Sladder. Hvorledes forholder det sig med de Aftaler, det ærede Medlem Hr. Ulrich hævder, Højre har med Venstre, de Tilsagn om en vis bestemt Politik paa tre bestemte Omraader: Importreguleringen, Værditolden og den kommunale Grundskyld? Det er af politisk og offentlig Interesse at faa det at vide. Ligesom der skal være Offentlighed i vor Retspleje, maa der ogsaa være Offentlighed og fuldt Lys over vore politiske Forhandlinger; det har Befolkningen Krav paa, det er i hvert Fald ikke fair overfor Befolkningen, hvis man ikke vil give fuld Besked om saadanne Aftaler, der maa være truffet. Jeg spørger altsaa Venstres Ordfører — det